

[Lilli Gyldenkilde]

til, og vi tager munden fuld i SF og siger, at vi skal arbejde hen imod en 30-timers-arbejdsuge. Det er fuldstændig meningsløst, at vi bliver ved med at have en struktur i dette land, der gør, at en masse mennesker må knokle i timevis, mens andre overhovedet ikke kan få arbejde. De, der må knokle i timevis, brokker sig over, at de skal betale skat af lønnen for at underholde dem, der ikke kan få lov til at komme ind på arbejdsmarkedet. Så tosset har vi indrettet os. Det bliver vi nødt til at gøre noget ved.

Min taletid er udløbet. Jeg kommer igen i anden omgang, for jeg har 4-5 ting mere, som jeg meget gerne vil have statsministeren skal høre.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig herop, er fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger om, at ledigheden også er fremkommet ved den teknologiske udvikling i samfundet. Det var faktisk indledningen fra fru Lilli Gyldenkildes side. Netop i diskussionen om arbejdsløsheden har der været den myte, som nu fremkommer fra SF's side. Det har skabt falske forestillinger, mener jeg, om, hvorfor denne arbejdsløshed er opstået. Myten om, at teknologi gør menneskelig arbejdskraft overflødig – det er det, der bliver sagt – er bl.a. blevet næret af, at der i de seneste år har været en betydelig produktivitetsfremgang samtidig med, at ledigheden er steget voldsomt. På grund af dette sammentræf konkluderes det så, at det er teknologien generelt, der fortrænger arbejdspladserne.

At disse to begivenheder tilfældigvis indtræder samtidig, er efter vores opfattelse ikke ensbetydende med, at der er en sammenhæng. I 1960'erne, hvor produktivitetsvæksten var væsentlig større, var der f.eks. næsten ingen arbejdsløshed. Analyser påviser, at teknologien med tiden skaber flere arbejdspladser. Produktion, som ikke tidligere var teknisk mulig, er i dag grundlag for tusindvis af nye arbejdspladser. Det er således, det hænger sammen, og jeg kan bare nævne i relation hertil »Produktiviteten skaber velstand, ikke arbejdsløshed.« Det er Ugebrevet Industrien fra den 9. november 1992, som klart og tydeligt viser disse aspekter.

Man skal passe på med, at denne nye teknologi ikke konstant får skylden. Det er også en

stor fordel for lønarbejderne, at vi har den teknologiske udvikling, så det fysisk ikke er så hårdt for dem. Her er påvist, at det ikke hænger sammen, sådan som man taler om fra SF's side. Det skulle også forudsætte, at arbejdsstyrken var konstant. Det er ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Så skulle vi endnu en gang opleve et af SF's forslag til løsning af arbejdsløshedsproblemerne. Nu skal vi have uddannet nogle flere til at passe de børn. Der skal uddannelse til. Jeg erkender, at der skal uddannelse til, når man skal passe andre folks børn. Så skal man have mange ad gangen, og det er nogle, man skal passe og være gode ved, men også have en professionel distance til, for man må ikke blive som forældre for dem, og det viser, at det i bund og grund er et tosset princip.

Jeg er helt enig med fru Lilli Gyldenkilde i én ting, nemlig at det er dejligt, at der er nogle børn, men hvorfor i alverden skal pasningen og omsorgen for disse børn gøres til et problem, som skal løses? Man skal have institutioner, man skal have professionelle til at klare pasningen. Hvad med at gøre det ganske enkle og naturlige: at give forældrene rimelige vilkår og muligheder for at gøre det, de hjertens gerne vil, nemlig selv tage sig af deres børn? For realiteten er, at det ville der være meget mere arbejdsløshedsbekæmpelse i. Alle forældre er helt tilfredse med bare at få lov til at passe deres egne. Det ville give bedre børn, det ville give lykkeligere forældre, det ville give et bedre samfund, det ville give bedre økonomi, og det ville sænke arbejdsløshedsstallet i betydelig højere grad end SF's traditionelle metode.

Jeg er ikke imponeret.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Mine forventninger var sandelig heller ikke, at jeg kunne imponere hr. Glønborg. Så højt et ambitionsniveau har jeg slet ikke.

Men jeg vil godt sige til hr. Glønborg, når vi ligefrem skal skoses, fordi vi synes, at disse børn skal passes ordentligt og forsvarligt, mens forældrene er på arbejde, at det ikke er sådan, som det er ude i en lille hyggelig landsby, hvor mødrene går hjemme om dagen sammen med